

agter at staa ved sit Ord, (Indenrigsministeren: Det har jeg ikke sagt!) eller at vi, som stille dette Forslag, tilraade, at Lovgivningsmagten ikke skal staa ved sit Ord. Derom er der her slet ikke Tale, thi Sagen foreligger nu under en ganske anden Form end forrige Gang. Nu erkjendes det fra alle Sider, at Jernbanen fra Frederiksberg til Frederiksfund er den, som bør anlægges, men den Betragtning kjendte vi ikke den Gang. Det er derfor naturligt, at vi tage Sagen frem til fornyet Bedømmelse og Afgjørelse, og er der da fremdeles Grund til at give de 4 Mars Forkængelse, nu vel, saa lad os give den, men ellers ikke. Seg tilraader saaledes at vedtage Endringsforslag under Nr. 1; men vedtages det ikke, er det en Selvfølge, at Forslaget under Nr. 2 maa vedtages, og jeg skal derfor anbefale dem, der have stemt for Forslaget under Nr. 1, hvis dette maatte blive forkastet, at stemme for Forslaget under Nr. 2, for at der kan blive ret Mening i Loven. Det er et ganske eiendommeligt Tilfælde, at den meget ærede Indenrigsminister og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Wille) staa stik imod hinanden, med Hensyn til hvilke Indrømmelser der skal forlanges af Kjøbenhavns Kommune som Vederlag for Havnesporet. Maaſke er der dog ikke nogen saa afgjørende Forskjel imellem dem, som der synes at være, thi det er muligt, at der, afset fra Jernbaneanlægningen, ikke vil blive Tale om at lade Havnebanen gaa over andre Grunde end Gader og andre Færdselsveje, og disse maa det, saavel efter Ministerens som efter det ærede Medlems Mening, selvfølgelig være en Pligt for Kjøbenhavns Kommune at aabne for Sporet. Da dette imidlertid ikke med afgjort Sikkerhed fremgaar af Lovens Ord, er det dog for Sikkerheds Skyld rigtigt at indfætte den Bestemmelse i Loven, at Kommunen, dersom der til Havnebanen udtræves nogenſomhelst Grund, som Kjøbenhavns Kommune eier, og som ikke er Færdselsvei eller Gade, bør afgive saadan Grund uden Vederlag. Den meget ærede Minister bemærkede, at Kjøbenhavns Kommune ikke var tilbøjelig til at afgive Jernbaneanlægningen. Det kan gjerne være, og jeg fortænkter ikke Kjøbenhavns Kommune i, at den, naar Ministeren er tilbøjelig til at give den en Bane uden nogetſomhelst Vederlag, men dog spørger, om den har Lyst til at give Vederlag, svarer: Nei, vi ere helst fri derfor. Deri fortænkter jeg, som sagt, slet ikke Kjøbenhavns Kommune; men vi, som sidde her for at varetage Statskassens Interesse, og som have at paase, at den Kapital, for hvil-

ken det sjællandske Jernbaneselskab anlægger sine Baner, bliver saa lille som mulig, efterſom Staten i sin Tid skal overtage Banerne for Anlægs-kapitalen, maa sørge for, at der paalægges Kjøbenhavns Kommune et saadant Offer, som vi anse for et passende Vederlag for det Gode, en Havnebane vil være for Kommunen. Dette er ikke at give Anviſning paa at skære en bred Rem af anden Mand's Kyg, saaledes som den ærede Minister — atter med sin sædvanlige Udtryksmaade bemærkede; det er kun det Samme, som vi have gjort ligeoverfor andre Kjøbstæder, saasom Alsborg, Horsens og Kolding. Til dem have vi sagt: Wille I have det Gode, som en Havnebane bringer, skulle I ogsaa yde Offere derfor; I skulle bidrage rede Penge, men til Kjøbenhavns Kommune sige vi: I skulle afgive Jernbaneanlægningen. Seg tror, det er 6000 Rd. en Havnebane ved Kolding koster, og deraf har man nok forlangt, at Kolding skal give de 3000 Rd. Hvis man for Kjøbenhavns Vedkommende hellere ønsker en lignende Form, kunne vi jo sige, at Kjøbenhavns Kommune af de 2,400,000 Kr., Banen vil koste, skal betale de 1,200,000 Kr. Hvis den meget ærede Minister skulde finde, at dette var en behageligere Wei for Kommunen, kunne vi gjerne overlade det til ham at ordne denne Sag. Det vilde være en anden Basis end den, der nu er opstillet, men som rigtignok er langt billigere for Kommunen. Det er selvfølgelig, at ogsaa den her foreslaaede Basis forudsætter en Forhandling med Kommunen; men fører denne Forhandling ikke til, at Kommunen gratis afgiver Jernbaneanlægningen, saaer den heller ikke Havnebanen. Maa jeg endnu kun bemærke, at Udvalgets samtlige Medlemmer ere enige om dette Punkt, saaledes at altsaa ogsaa det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Wille), der ellers i forskjellige Punkter skiller sig fra Udvalgets øvrige Medlemmer, har været enig i den forrige Gang vedtagne Indstilling. Naar man ser, hvilken Forandring Opfattelsen af Jernbanespørgsmaal kan undergaa i Løbet af temmelig kort Tid, og hvorledes de Planer, i Henhold til hvilke man har givet Lovbestemmelser, kunne omstifte, saaledes at de i Virkeligheden blive noget Andet, end man havde tænkt paa, tror jeg ikke, det er hensigtsmæssigt at udstrække det Tidspunkt, indtil hvilket Koncession her kan gives, længere end til den 1ste Januar 1877. Er den ikke meddelt inden den Tid, saa lad os optage Sagen igen; thi det var jo muligt, at der, ellers kunde komme til at foreligge forskjellige Synsmaader, som Indenrigs-